

บทที่ 3

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์

ในการศึกษาความสามารถในการทำกำไรของธนาคารแห่งประเทศไทยนี้ ได้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ไตรมาสที่ 3 ของปี พ.ศ. 2547 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ. 2551 โดยรวมผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เป็นระยะเวลา 18 ไตรมาส

การแบ่งกลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ได้ใช้สินทรัพย์รวมและปริมาณเงินให้สินเชื่อมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มขนาดของแต่ละธนาคาร เพราะรายการดังกล่าวนี้ถือเป็นรายการสำคัญที่สามารถชี้ให้เห็นถึงความมั่นคงทางการเงินของแต่ละกลุ่มธนาคารได้ ดังนี้

1. การใช้เกณฑ์สินทรัพย์รวม ดังนี้

1.1 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ เป็นธนาคารที่มีส่วนแบ่งตลาดของสินทรัพย์รวมตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ

1.2 ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง เป็นธนาคารที่มีส่วนแบ่งตลาดของสินทรัพย์รวมตั้งแต่ร้อยละ 3 แต่ไม่ถึงร้อยละ 10 ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ

1.3 ธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก เป็นธนาคารที่มีส่วนแบ่งตลาดของสินทรัพย์รวมต่ำกว่าร้อยละ 3 ของสินทรัพย์รวมธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ

2. การใช้เกณฑ์เงินให้สินเชื่อ กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่เป็นธนาคารที่มีมูลค่าเงินให้สินเชื่อตั้งแต่ 500 พันล้านบาทขึ้นไป ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางเป็นธนาคารที่มีมูลค่าเงินให้สินเชื่อตั้งแต่ 100 พันล้านบาท แต่ไม่ถึง 500 พันล้านบาท ส่วนธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กเป็นธนาคารที่มีมูลค่าเงินให้สินเชื่อต่ำกว่า 100 พันล้านบาท

จากผลการแบ่งกลุ่มโดยใช้เกณฑ์สินทรัพย์รวม และเกณฑ์เงินให้สินเชื่อ นั้น ได้ผลดังแสดงในตาราง 1 โดยสรุปมูลค่าสินทรัพย์รวม และเงินให้สินเชื่อ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ธนาคารพาณิชย์ที่ศึกษาทั้งหมดรวม 14 ธนาคาร

ตาราง 1

การแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ใช้มูลค่าสินทรัพย์รวมและปริมาณเงินให้สินเชื่อเป็นเกณฑ์
(หน่วย: ล้านบาท)

ธนาคารพาณิชย์	ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551		
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	เงินให้สินเชื่อ	ส่วนแบ่งตลาด
ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่			
บมจ. ธนาคารกรุงเทพ	1,659,843.51	1,111,948.04	19.14
บมจ. ธนาคารกรุงไทย	1,327,184.00	1,010,686.74	15.30
บมจ. ธนาคารกสิกรไทย	1,303,552.22	872,085.02	15.03
บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์	1,228,493.56	854,142.40	14.17
ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง			
บมจ. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	742,576.03	516,717.13	8.56
บมจ. ธนาคารทหารไทย	599,389.39	379,819.80	6.91
บมจ. ธนาคารนครหลวง	414,399.79	263,334.40	4.78
บมจ. ธนาคารธนาชาติ	368,310.88	266,540.34	4.25
บมจ. ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด	290,638.28	84,559.89	3.35
ธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก			
บมจ. ธนาคารยูโอบี	216,534.94	152,550.29	2.50
บมจ. ธนาคารไทยธนาคาร	210,961.02	82,284.26	2.43
บมจ. ธนาคารทีสโก้	121,552.15	99,926.45	1.40
บมจ. ธนาคารเกียรตินาคิน	117,398.87	77,046.90	1.35
บมจ. ธนาคารสินเอเซีย	70,751.03	43,634.12	0.82
รวม	8,671,585.68	5,815,275.79	100.00

ที่มา. จาก รายการย่อแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552จ, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

จากผลการแบ่งกลุ่มดังที่แสดงให้เห็นในตาราง 1 นั้น พบว่า การใช้สินทรัพย์และเงินให้สินเชื่อเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มนั้น ให้ผลการแบ่งกลุ่มระหว่างธนาคารพาณิชย์ไม่แตกต่างกัน คือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่มีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าร้อยละ 10 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางที่มีส่วนแบ่งตลาดมากกว่าร้อยละ 3 แต่ไม่ถึงร้อยละ 10 และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กที่มีส่วนแบ่งตลาดต่ำกว่าร้อยละ 3

สำหรับการศึกษาค้างนี้ใช้มูลค่าสินทรัพย์เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม ทั้งนี้เพราะ

1. มูลค่าสินทรัพย์เป็นเกณฑ์ในการจัดอันดับระหว่างธนาคารในระบบเศรษฐกิจของไทย และสินทรัพย์ที่มีในแต่ละธนาคารสามารถนำไปลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อทำให้เกิดรายได้และความมั่นคงของธนาคาร
2. ผลการแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่ได้จากการใช้มูลค่าสินทรัพย์และปริมาณเงินให้สินเชื่อเป็นเกณฑ์นั้นให้ผลการแบ่งไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงิน

การวิเคราะห์โครงสร้างฐานะทางการเงินของธนาคารพาณิชย์

การศึกษาอัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 (ดูตาราง 2)

การวิเคราะห์ด้านสินทรัพย์ พบว่า อัตราการขยายตัวของกลุ่มธนาคารขนาดเล็กมีการขยายตัวสูงกว่ากลุ่มธนาคารอื่น ๆ และมีอัตราการขยายตัวสูงสุดในปี พ.ศ. 2549 เท่ากับร้อยละ 19.13 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2548 กลุ่มธนาคารขนาดกลางมีอัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ที่ลดลงมากที่สุด

การวิเคราะห์ด้านหนี้สิน พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีส่วนของหนี้สินในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นสูงที่สุด โดยสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 20.58 เมื่อเทียบกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดอื่น ๆ

ตาราง 2

โครงสร้างฐานะทางการเงินของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย (หน่วย: ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	สินทรัพย์	ร้อยละ	หนี้สิน	ร้อยละ	ส่วนของผู้ถือหุ้น	ร้อยละ
กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่						
2547	962,185.50		886,042.00		76,143.50	
2548	980,872.50	1.94	895,684.25	1.09	85,188.25	11.88
2549	1,049,547.25	7.00	955,276.00	6.65	94,271.25	10.66
2550	1,124,276.00	7.12	1,022,557.50	7.04	101,718.50	7.90
2551	1,296,264.67	15.30	1,174,212.00	14.83	122,052.67	19.99
กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง						
2547	419,589.00		395,341.50		24,247.50	
2548	445,010.00	6.06	418,586.25	5.88	26,423.75	8.98
2549	410,031.50	-7.86	383,263.25	-8.44	26,768.25	1.30
2550	423,933.50	3.39	387,987.25	1.23	35,946.25	34.29
2551	510,480.67	20.42	463,724.00	19.52	46,756.33	30.07
กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก						
2547	87,978.00		78,954.50		9,023.50	
2548	99,468.75	13.06	88,429.75	12.00	11,039.00	22.34
2549	118,495.50	19.13	101,868.75	15.20	16,626.50	50.62
2550	138,679.00	17.03	122,830.50	20.58	15,848.50	-4.68
2551	155,571.67	12.18	139,939.67	13.93	15,632.00	-1.37
กลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ						
2547	535,134.00		494,338.00		40,796.00	
2548	538,125.75	0.56	493,397.50	-0.19	44,728.25	9.64
2549	528,678.25	-1.76	481,652.75	-2.38	47,025.50	5.14
2550	552,986.25	4.60	502,553.75	4.34	50,432.50	7.25
2551	582,886.67	5.41	527,956.33	5.05	54,930.33	8.92

ที่มา. จาก ข้อมูลฐานะทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ค, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

การวิเคราะห์ด้านส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีสัดส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มมากขึ้น หลังจากที่มีกลุ่มบริษัทเงินทุนต่างประเทศเข้ามาร่วมทุนกับธนาคาร ทำให้สัดส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.30 ในปี พ.ศ. 2548 เป็นร้อยละ 34.29 และร้อยละ 30.07 ในปี พ.ศ. 2551-2552 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน กลุ่มธนาคารขนาดเล็ก พบว่า มีสัดส่วนผู้ถือหุ้นลดลงเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น แต่ในภาพรวมของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบยังมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์โครงสร้างบุคคลของธนาคารพาณิชย์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การย่อส่วนในแนวดิ่ง (common size) หรือการหาอัตราส่วนร้อยละของยอดรวม จากตาราง 3 ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

แหล่งที่ได้มาของเงินทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า แหล่งที่ได้มาของเงินทุนของธนาคารทั้งระบบส่วนใหญ่มาจากส่วนของหนี้สินมากถึงร้อยละ 93.33 โดยแหล่งของหนี้สินที่เป็นที่มาจากเงินทุนมากที่สุด คือ เงินรับฝากจากประชาชนถึงร้อยละ 84.63 รองลงมาได้แก่ เงินกู้ยืมร้อยละ 5.61 และหนี้สินอื่น ๆ อีกร้อยละ 3.09 สำหรับแหล่งเงินทุนที่มาจากส่วนของผู้ถือหุ้นของธนาคารทั้งระบบมีสัดส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 8.69 ของแหล่งเงินทุนทั้งหมด

จากการวิเคราะห์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก พบว่า มีสัดส่วนที่มาของแหล่งเงินทุนเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับของทั้งระบบ คือ มีแหล่งที่มาของเงินทุนสูงสุดมาจากหนี้สิน โดยมีเงินรับฝากเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนมากที่สุด รองลงมาคือ เงินกู้ยืมและหนี้สินอื่น โดยธนาคารขนาดเล็กจะมีสัดส่วนการกู้ยืมมากกว่าธนาคารขนาดอื่น สำหรับการลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ ของธนาคารขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีสัดส่วนถึงร้อยละ 4.16 และร้อยละ 6.95 ตามลำดับนั้น เป็นการใช้จ่ายของเงินทุนในส่วนของการดอกเบี้ยค้างรับของเงินฝากและสินเชื่อ ภาระของลูกค้านจากการรับรองและจากการประกอบธุรกิจอื่น ๆ และสินทรัพย์อื่น ๆ (สุทธิ) ส่วนธนาคารขนาดใหญ่มีสัดส่วนเฉลี่ยอยู่เพียงร้อยละ 1.99 โดยธนาคารขนาดใหญ่มีการลงทุนในส่วนของการให้สินเชื่อ

มากกว่าธนาคารขนาดอื่น ๆ ถึงร้อยละ 67.91 ซึ่งใกล้เคียงกับสัดส่วนเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ส่วนธนาคารขนาดกลางและธนาคารขนาดเล็กมีสัดส่วนการลงทุนใกล้เคียงกัน คือ ลงทุนในการให้สินเชื่อร้อยละ 62.87 และร้อยละ 62.28 ตามลำดับ

สำหรับโครงสร้างในส่วนของหนี้สินและทุน จะเห็นได้ว่ากลุ่มธุรกิจธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบจะมีเงินรับฝากเป็นแหล่งเงินทุนในสัดส่วนที่มากกว่าแหล่งเงินทุนอื่น ๆ ทุกรูปแบบ พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีการระดมเงินทุนในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 93.33 มากกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดเล็กที่มีสัดส่วน 91.46 และ 88.64 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มธนาคารขนาดเล็กมีสัดส่วนในการระดมทุนจากการกู้ยืมสูงที่สุดถึงร้อยละ 15.96

แหล่งที่ใช้ไปของเงินทุน ผลการวิเคราะห์พบว่า ธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบใช้เงินทุนไปเพื่อการให้สินเชื่อมากที่สุด คือ ร้อยละ 67.97 รองลงมาคือ เงินลงทุนในหลักทรัพย์ ร้อยละ 14.92 เป็นเงินสดและเงินฝากธนาคารร้อยละ 8.03 ลงทุนในหลักทรัพย์อื่นร้อยละ 2.90 ทรัพย์สินรอการขายร้อยละ 2.34 ส่วนที่เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ร้อยละ 1.94 และลงทุนในหลักทรัพย์ซื้อ โดยมีสัญญาขายคืนในสัดส่วนที่น้อยที่สุด คือ ร้อยละ 1.90

จากการวิเคราะห์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก พบว่ามีสัดส่วนของแหล่งที่ใช้ไปของเงินทุนในทิศทางเดียวกันกับธนาคารทั้งระบบ คือ ลงทุนในเงินให้สินเชื่อสูงสุดระหว่างร้อยละ 62.28-67.97 โดยกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก มีสัดส่วนเงินให้สินเชื่อที่ใกล้เคียงกันมาก และลงทุนในหลักทรัพย์ระหว่างร้อยละ 13.60-14.99 โดยที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนการลงทุนในหลักทรัพย์มากที่สุด เป็นเงินสดและเงินฝากธนาคารระหว่างร้อยละ 7.39-10.90 และแหล่งที่ใช้เงินทุนน้อยที่สุด คือ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์อยู่ระหว่างร้อยละ 1.23-2.10

ตาราง 3

โครงสร้างบุคคลของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย ปี พ.ศ. 2547-2551 (หน่วย: ร้อยละ)

รายการ	กลุ่มธนาคารพาณิชย์			
	ทั้งระบบ	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
แหล่งใช้ไปของเงินทุน				
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	8.03	8.39	7.39	10.90
หลักทรัพย์ซื้อโดยมีสัญญาขายคืน	1.90	2.17	4.39	2.05
เงินลงทุนในหลักทรัพย์ (สุทธิ)	14.92	14.99	16.91	13.60
เงินให้สินเชื่อ (สุทธิ)	67.97	67.91	62.87	62.28
ทรัพย์สินรอการขาย (สุทธิ)	2.34	2.45	2.43	2.99
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	1.94	2.10	1.85	1.23
สินทรัพย์อื่น	2.90	1.99	4.16	6.95
รวมสินทรัพย์	100.00	100.00	100.00	100.00
แหล่งได้มาของเงินทุน				
เงินรับฝาก	84.63	82.58	84.63	66.15
เงินกู้ยืม	5.61	6.53	5.61	15.96
หนี้สินอื่น	3.09	2.34	3.09	6.53
รวมหนี้สิน	93.33	91.46	93.33	88.64
ส่วนของผู้ถือหุ้น	8.69	8.54	6.68	11.36
ทุนชำระแล้ว	7.49	5.86	6.83	17.02
สำรองต่าง ๆ และบัญชีกำไรขาดทุน	1.20	2.68	-0.16	-5.66
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา. จาก ข้อมูลฐานะทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ค, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

การวิเคราะห์โครงสร้างงบกำไรขาดทุนของธนาคารพาณิชย์

การศึกษานี้ได้ทำการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกลุ่มธนาคารพาณิชย์จากข้อมูลงบกำไรขาดทุนระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 (ดูตาราง 4)

ตาราง 4

โครงสร้างของงบกำไรขาดทุนระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551

(หน่วย: ล้านบาท)

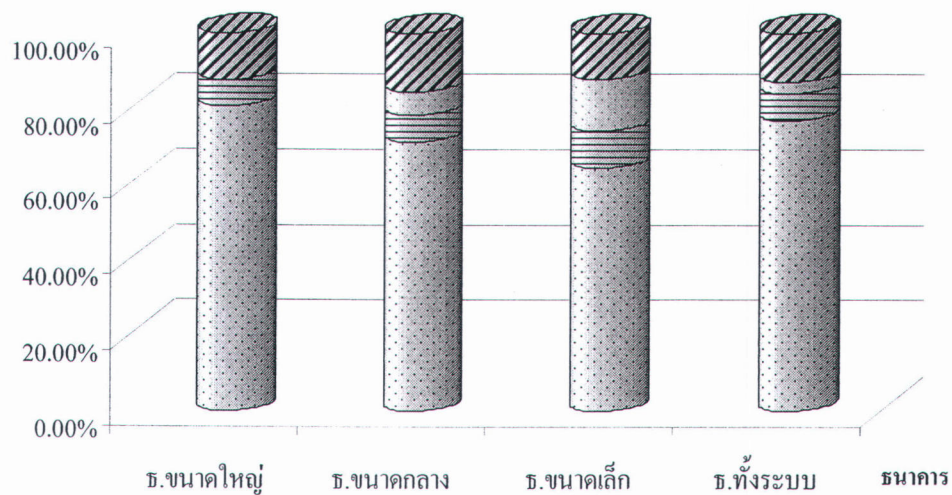
ผลการดำเนินงาน	กลุ่มธนาคารพาณิชย์			
	ทั้งระบบ	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
1. รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผล	16,882.30	33,390.30	13,457.50	4,345.50
2. ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	6,054.75	10,936.90	6,040.65	1,636.00
3. หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ	1,859.15	3,027.40	2,016.25	697.70
4. ขาดทุนจากการปรับโครงสร้างหนี้	296.15	669.15	175.95	1.55
5. รายได้ที่มีไข่ออกเบี้ย	4,277.10	9,418.35	2,210.75	1,025.35
6. ค่าใช้จ่ายที่มีไข่ออกเบี้ย	8,264.40	16,523.80	6,140.15	2,208.00
7. กำไร (ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้ และก่อนรายการพิเศษ	4,684.85	11,651.40	1,295.40	827.65
8. ภาษีเงินได้	841.40	2,263.85	147.00	184.70
9. กำไร (ขาดทุน) ก่อนรายการพิเศษ	3,843.45	9,387.55	1,148.40	643.00
10. รายการพิเศษ	12.10	-	42.20	-
11. กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	3,831.35	9,387.55	1,106.20	643.00

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

องค์ประกอบของรายได้ ผลการวิเคราะห์รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลสุทธิ พบว่า รายได้สูงสุดของ ธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ คือ ดอกเบี้ยรับจากเงินให้สินเชื่อ รองลงมา ได้แก่ เงินปันผลจากเงินลงทุน ดอกเบี้ยรับจากรายการระหว่างธนาคารตลาดเงิน และ รายได้จากการให้เช่าซื้อและสัญญาเช่าการเงิน ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง พบว่า มีทิศทางของรายได้ในทิศทางเดียวกับธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ คือ มีรายได้สูงสุดจากดอกเบี้ยรับจากเงินให้สินเชื่อ รองลงมา ได้แก่ เงินปันผลจากเงินลงทุน ดอกเบี้ยรับจากรายการระหว่างธนาคารตลาดเงิน และรายได้จากการให้เช่าซื้อและสัญญาเช่าการเงิน ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก มีรายได้สูงสุดมาจากดอกเบี้ยรับจากเงินให้สินเชื่อเช่นเดียวกับกลุ่มธนาคารอื่น ๆ รองลงมาคือ รายได้จากการให้เข้าซื้อและสัญญาเช่าการเงิน เงินปันผลจากเงินลงทุน และดอกเบี้ยรับจากรายการระหว่างธนาคารตลาดเงิน ตามลำดับ แสดงดังภาพ 2

□ เงินให้สินเชื่อ ▨ รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน □ การให้เข้าซื้อและสัญญาเช่าการเงิน ▩ เงินลงทุน

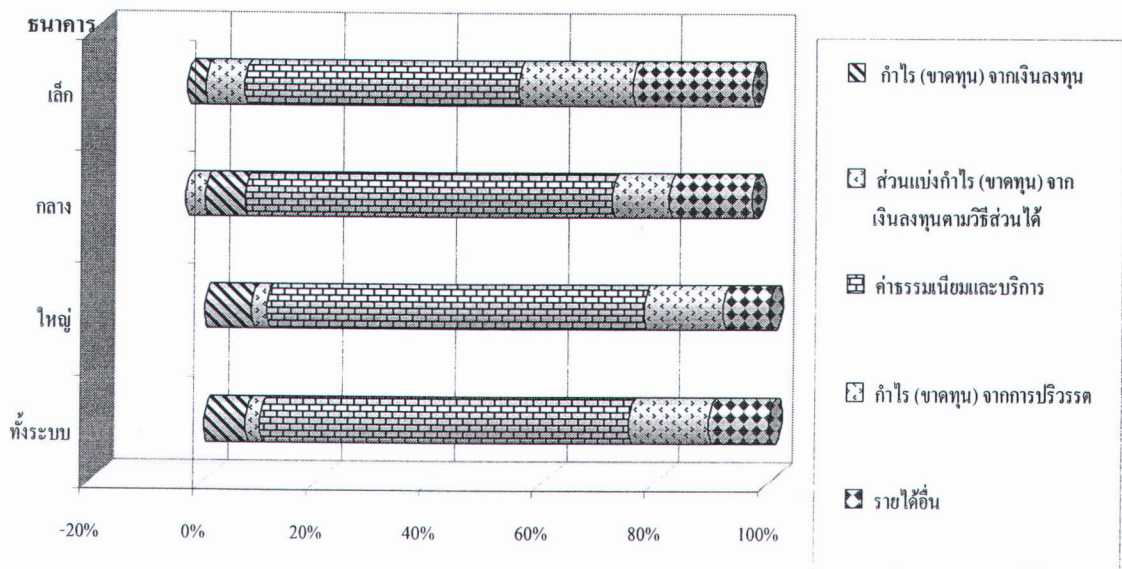
ภาพ 2 โครงสร้างรายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลสุทธิ

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

จากภาพ 3 แสดงโครงสร้างของรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ และธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการ ประมาณร้อยละ 70 ของรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยทั้งหมด รองลงมาคือ กำไรจากธุรกิจปริวรรต รายได้อื่น ๆ เงินกำไรจากเงินลงทุน และสัดส่วนน้อยที่สุด คือ มาจากส่วนแบ่งกำไรจากเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย

ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง มีรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการมากที่สุด รองลงมา ได้มาจากรายได้อื่น กำไรจากการปริวรรต และกำไรจากเงินลงทุน ตามลำดับ แต่มีการขาดทุนจากเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย

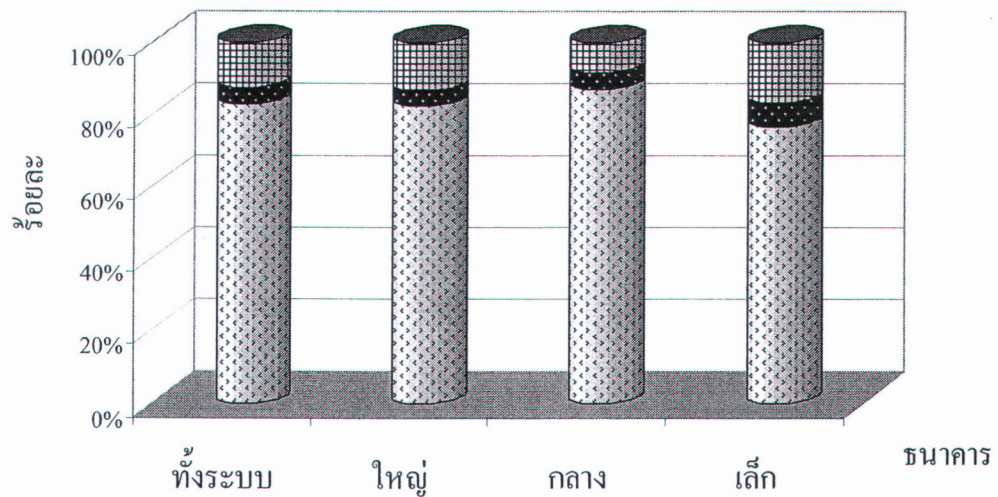
ธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าธรรมเนียมและบริการ เช่นเดียวกันกับธนาคารกลุ่มอื่น ๆ รองลงมาคือ กำไรจากการปริวรรต กำไรจากเงินลงทุน จะสังเกตได้ว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีสัดส่วนของรายได้จากการปริวรรต และจากเงินลงทุนมากกว่าธนาคารกลุ่มอื่น ๆ แต่มีการขาดทุนจากเงินลงทุน

ภาพ 3 โครงสร้างรายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

องค์ประกอบของค่าใช้จ่าย จากการวิเคราะห์โครงสร้างค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย พบว่าธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม มีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเงินรับฝากมากที่สุดประมาณร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ดอกเบี้ยจ่ายเงินกู้ยืม ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจ่ายจากรายการระหว่างธนาคาร และค่าธรรมเนียมในการกู้ยืมเงินมีสัดส่วนน้อยที่สุด ดังภาพ 4 ที่แสดงโครงสร้างของค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์กลุ่มต่าง ๆ

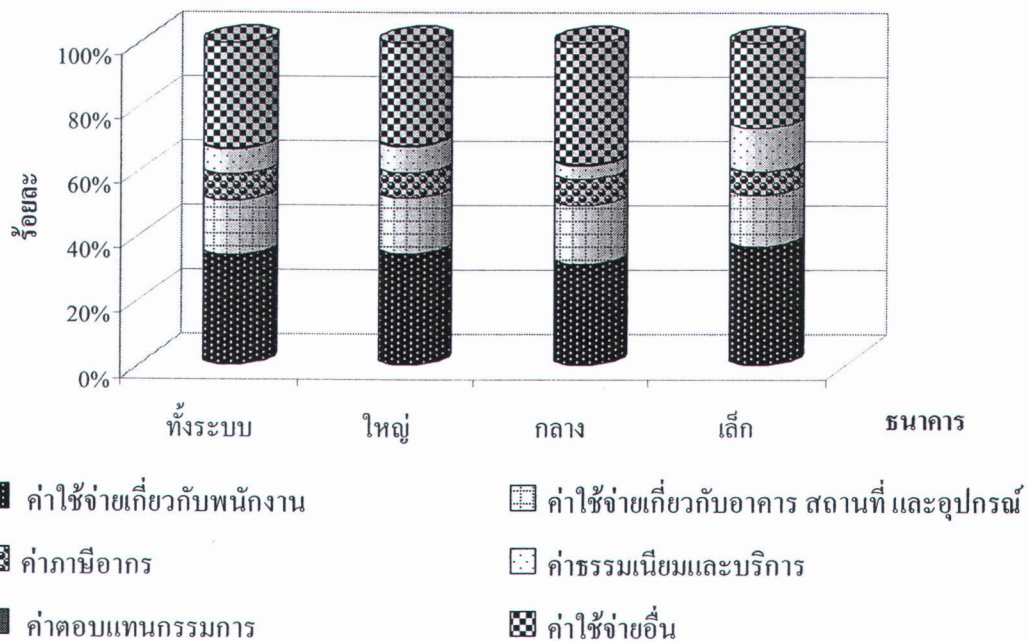

เงินรับฝาก
 รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน
 เงินกู้ยืม
 ค่าธรรมเนียมกู้ยืมเงิน

ภาพ 4 โครงสร้างค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

จากโครงสร้างค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี้ยในภาพ 5 พบว่า ธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ และธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 ขนาด มีโครงสร้างค่าใช้จ่ายไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่ารับรอง เป็นต้น มีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ เป็นรายจ่ายที่สำคัญ รองลงมาคือ ค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและบริการ และค่าตอบแทนกรรมการ มีสัดส่วนน้อยที่สุด แสดงดังภาพ 5

ภาพ 5 โครงสร้างค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี้ย

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

การวิเคราะห์คุณภาพสินทรัพย์และเงินกองทุน

จากตาราง 5 แสดงอัตราส่วนแสดงคุณภาพสินทรัพย์และเงินกองทุน พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง มีแนวโน้มความเพียงพอของเงินกองทุนต่อทรัพย์สินเสี่ยงที่ดีขึ้น โดยมีสาเหตุมาจากการขยายตัวที่สูงขึ้นของเงินกองทุนที่มีมากกว่าการขยายตัวของสินทรัพย์เสี่ยงนั่นเอง อันเป็นผลดีต่อความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์และความเชื่อถือของผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของธนาคาร ในขณะที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กกลับมีแนวโน้มความเพียงพอของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงลดลง อันมีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์เสี่ยงที่สูงกว่าเงิน กองทุนทำให้สถานภาพของกลุ่มธนาคารขนาดเล็กในเรื่องของความมั่นคงของธนาคารเป็นธุรกิจที่ขึ้นอยู่กับความเชื่อถือเป็นสำคัญ แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์หรือสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ขนาด

เล็กได้รับการคุ้มครองลดลง ส่งผลให้เจ้าหนี้ที่สำคัญ คือ ผู้ฝากเงินธนาคารมีความเชื่อมั่นลดลงในเรื่องของความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคาร อย่างไรก็ตาม กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กก็มีความเพียงพอของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงและเงินกองทุนด้าน Equity ต่อสินทรัพย์ในไตรมาสที่ 4 ในสัดส่วนร้อยละ 13.75 ซึ่งใกล้เคียงกับสัดส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ นั่นหมายความว่า ณ สิ้นปี พ.ศ. 2551 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีสินทรัพย์เสี่ยง 1 บาท ธนาคารสามารถมีเงินกองทุนคุ้มครองความปลอดภัยให้ได้ถึง 14.24 บาท และมากกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 13.19 และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีสัดส่วนน้อยกว่ากลุ่มธนาคารอื่นโดยเปรียบเทียบในสิ้นปี พ.ศ. 2551 ดังนั้น กลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยจำเป็นต้องเร่งระดมเงินกองทุนให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อเป็นเครื่องวัดความมั่นคงของธนาคารตามมาตรฐานสากล อันจะก่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศและการได้รับความเชื่อถือจากสถาบันการเงินต่างประเทศ รวมทั้งความเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในอนาคต ทั้งนี้เพราะธนาคารที่มีเงินกองทุนมาก สามารถที่จะทำการหารายได้โดยการปล่อยเงินให้กู้ยืมได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย เพราะธนาคารมีเงินกองทุนในระดับที่พอจะรองรับกับเหตุการณ์ที่เหนือการคาดหมายขึ้นในระบบการเงินที่มีการผันผวนสูง และธนาคารจะเป็นที่ยอมรับในด้านความมั่นคงจากเจ้าหนี้ของธนาคารอีกด้วย

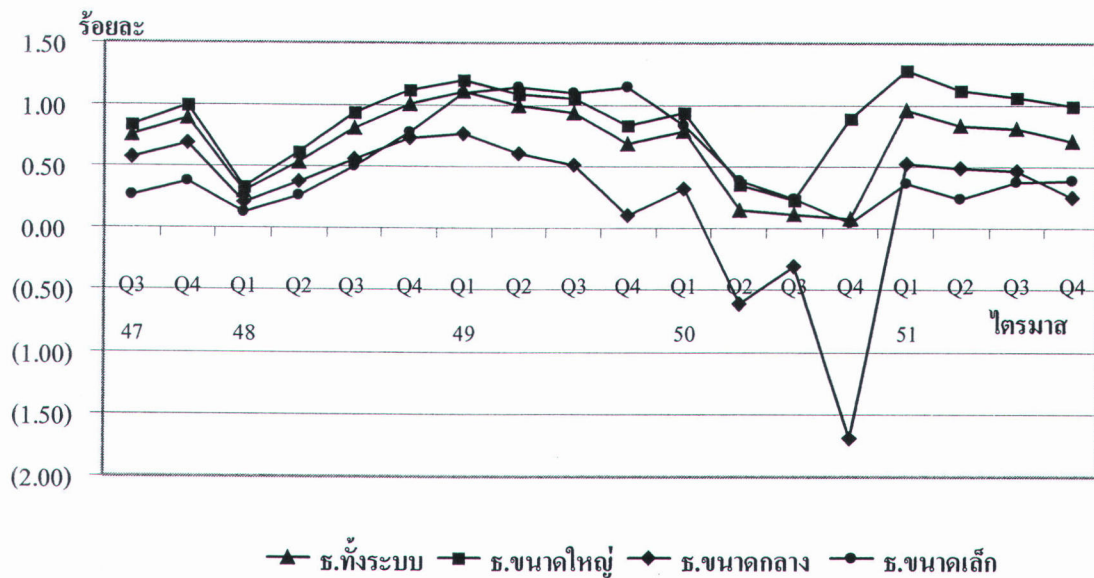
จากอัตราส่วนสินเชื่อจัดชั้นด้อยคุณภาพ (NPL) ต่อเงินให้สินเชื่อ พบว่า ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีแนวโน้มที่ลดลงทุกไตรมาส ถึงแม้ว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่จะมีแนวโน้มปริมาณเงินให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans--NPL) ก็ลดลงในทุกไตรมาสเช่นกัน หากเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างกลุ่มธนาคาร ณ สิ้นปี พ.ศ. 2551 พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีอัตราส่วนสินเชื่อจัดชั้นด้อยคุณภาพต่อเงินให้สินเชื่อรวมสูงที่สุดจากที่มีอัตราส่วนนี้ต่ำที่สุดในช่วงต้นปี พ.ศ. 2547 ซึ่งสัดส่วนที่สูงขึ้นนี้ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระสูงกว่าธนาคารอื่น ๆ โดยเปรียบเทียบ ขณะที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กค่าของอัตราส่วนค่อนข้างผันผวน ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2548 และเริ่มคงที่ในต้นกลางปี พ.ศ. 2550 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการบริหารลูกหนี้สินเชื่อของธนาคาร ถึงแม้ว่าในปี พ.ศ. 2550 จะมีเศรษฐกิจที่ชะลอตัวจาก

วิกฤตสินเชื่อด้วยคุณภาพของสหรัฐฯ (sub-prime) ทำให้อัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ส่งผลให้ธนาคารในกลุ่มต่าง ๆ ชะลอการให้สินเชื่อ

กลุ่มธนาคารพาณิชย์ทุกขนาดมีแนวโน้มสภาพคล่องและแหล่งเงินทุนของธนาคารที่ไม่แตกต่างกันมากนัก สะท้อนได้จากอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากธนาคารทั้งระบบ ธนาคารขนาดใหญ่ และธนาคารขนาดกลางจะใกล้เคียงกัน แต่ธนาคารขนาดเล็กมีสัดส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินรับฝากสูงกว่าธนาคารอื่น ๆ เป็นเพราะในช่วงปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา เป็นปีที่เกิดวิกฤตทางการเงินของสหรัฐฯ เกี่ยวข้องกับฐานะความมั่นคงของธนาคารขนาดเล็กมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ประชาชนเริ่มขาดความเชื่อมั่นจึงพากันไปถอนเงินละโอนไปยังธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ สัดส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากเฉลี่ยของกลุ่มธนาคารพาณิชย์จึงอยู่ที่ร้อยละ 101.32 ขณะที่เงินให้สินเชื่อไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

บุคลากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญของธนาคารที่สามารถสร้างรายได้ให้กับธนาคาร แต่ในขณะเดียวกันก็มีภาระค่าใช้จ่ายสูงเช่นกัน การพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากร เป็นตัวชี้วัดถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารได้ด้วย จากการพิจารณาอัตราส่วนกำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อจำนวนพนักงาน พบว่า ประสิทธิภาพของพนักงานของธนาคารพาณิชย์ไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ในช่วงไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2550 และลดลงอย่างรุนแรงในไตรมาสที่ 4 ปีเดียวกัน โดยเฉพาะธนาคารขนาดกลางที่ลดลงถึงร้อยละ -1.69 ในช่วงที่เกิดปัญหา sub-prime จากค่าเฉลี่ย จะเห็นว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีกำไรสุทธิต่อพนักงานเพียงร้อยละ 0.54 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีกำไรสุทธิต่อจำนวนพนักงานเหลือเพียงร้อยละ 0.25 และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีกำไรต่อจำนวนพนักงานร้อยละ 0.88 (ดูตาราง 5 และภาพ 6)

ภาพ 6 กำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อจำนวนพนักงาน

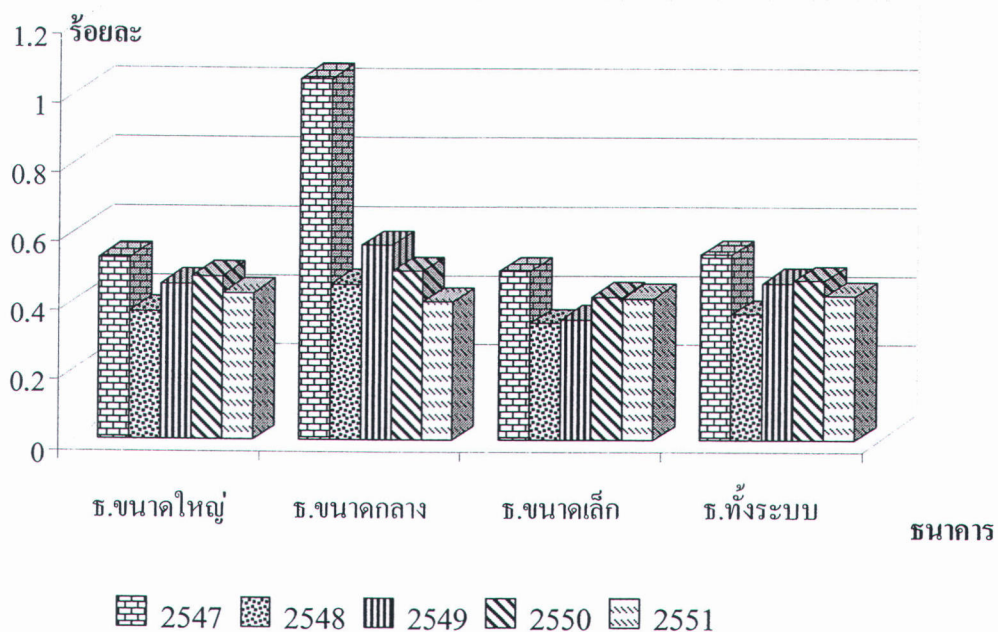
ที่มา. จาก อัตราส่วนสำคัญของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ฉ, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

จากการพิจารณาอัตราส่วนกำไร (ขาดทุน) สุทธิต่อจำนวนสาขา พบว่า ค่าเฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก มีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อจำนวนสาขามากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 19.49 สูงกว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 19.21 แสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินการของสาขานักพาณิชย์ขนาดเล็กดีกว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลาง โดยธนาคารขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยที่ค่อนข้างต่ำอยู่ที่ร้อยละ 4.43 เนื่องจากว่าในช่วงที่ทำการศึกษานักพาณิชย์ขนาดกลางได้รับผลกระทบจากระบบการเงินโลกที่มีความผันผวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มธนาคารอื่น ๆ ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางควรบริหารงานสาขาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และบริหารสภาพคล่องของธนาคารให้เพียงพอ รวมทั้งดูแลคุณภาพของสินเชื่อย่างใกล้ชิด

การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์

วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้รวม ดังนี้

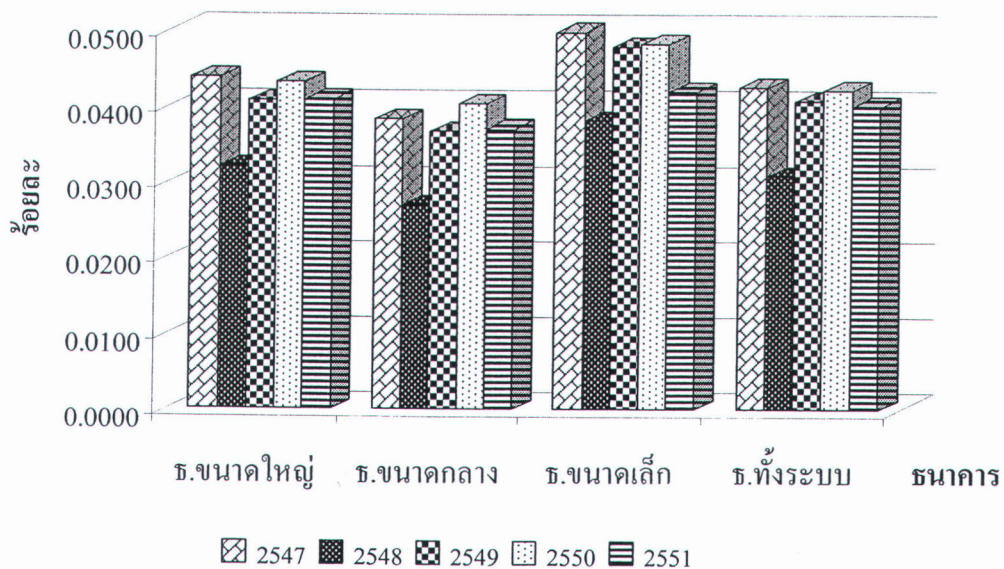
1. อัตราส่วนรายได้รวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น การวิเคราะห์อัตราส่วนรายได้รวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้นนี้ สามารถวิเคราะห์การสร้างรายได้จากส่วนของทุน หรือวิเคราะห์สมรรถภาพการดำเนินงานของธนาคารต่อหุ้น 1 หุ้น เปรียบเทียบกลุ่มธนาคารพาณิชย์พบว่า ในปี พ.ศ. 2547 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.5 ส่วนธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีอัตราส่วนที่สูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 1.043 และมีอัตราส่วนลดลงในต่อมา ในปี พ.ศ. 2548-2551 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีอัตราส่วนรายได้รวมต่อผู้ถือหุ้นที่ลดลง ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี แสดงให้เห็นว่าสมรรถภาพในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กก่อให้เกิดรายได้แก่ธนาคารดีที่สุดในที่สุด ดังภาพ 7

ภาพ 7 อัตราส่วนรายได้รวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

2. อัตราส่วนรายได้รวมต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย ผลการศึกษาอัตราส่วนรายได้รวมต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยจากภาพ 8 เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการหารายได้จากสินทรัพย์ของธนาคาร พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม มีทิศทางของการรายได้ต่อสินทรัพย์ในทิศทางเดียวกัน โดยกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีสัดส่วนของรายได้ต่อสินทรัพย์สูงที่สุดในบรรดากลุ่มธนาคารต่าง ๆ โดยสัดส่วนดังกล่าวไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ อัตราส่วนรายได้ต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยของกลุ่มธนาคารขนาดเล็กเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.0452 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ใหญ่และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางอยู่ที่ร้อยละ 0.0401 และร้อยละ 0.0359 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ทำให้ทราบถึงความสามารถในการเพิ่มทุนและการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ดีขึ้น จากแนวโน้มของการสร้างรายได้ที่สูงมากขึ้นจากสินทรัพย์ที่มีอยู่ให้แก่ธนาคาร จากค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ที่มีอยู่สูงที่สุด แสดงถึงการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่มีคุณภาพมากกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ

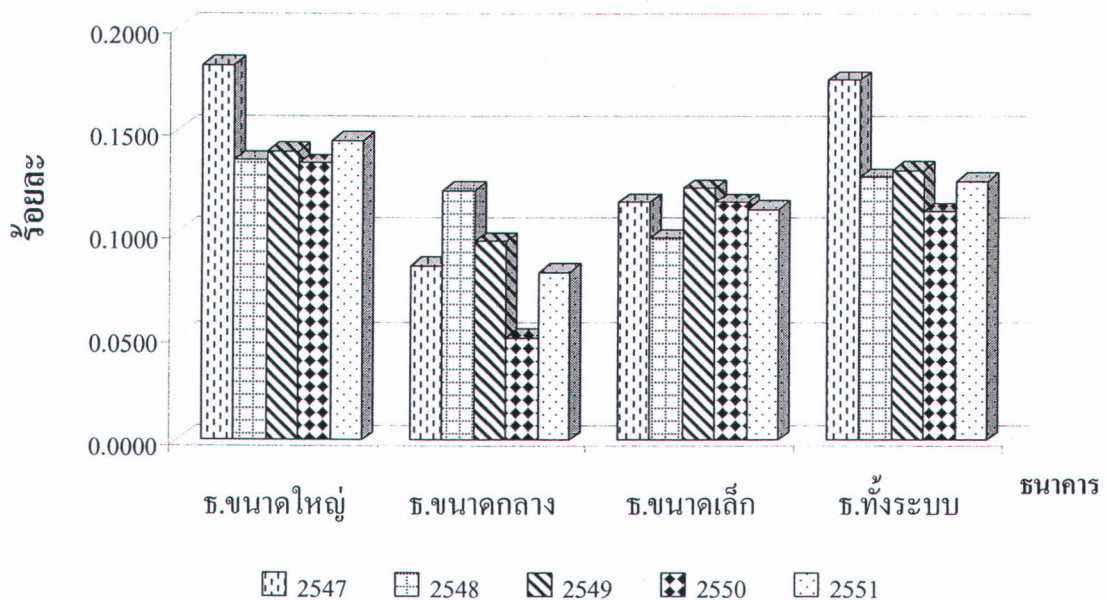

ภาพ 8 อัตราส่วนรายได้รวมต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้สุทธิ ดังนี้

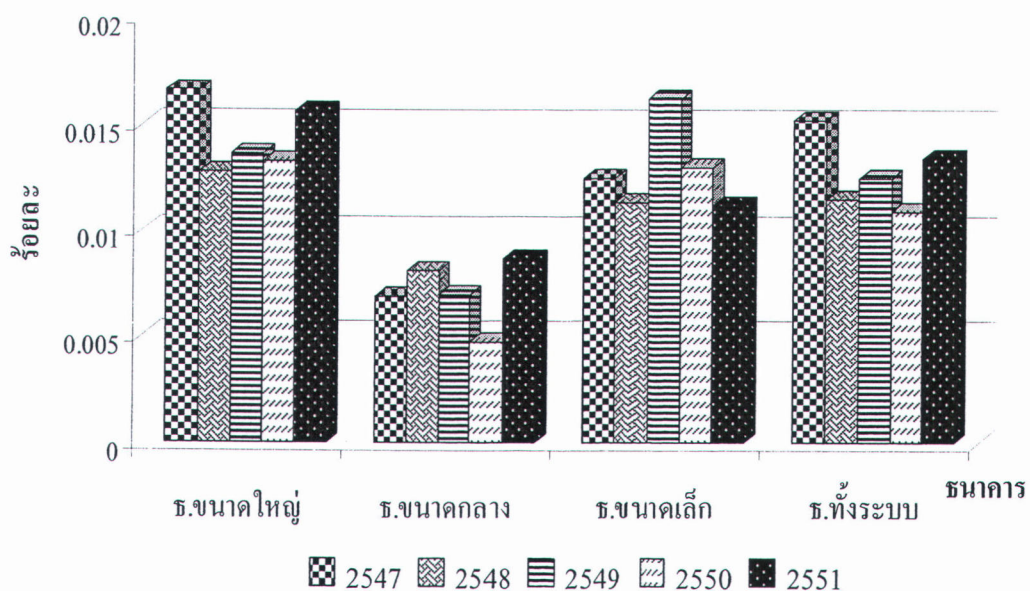
1. อัตราส่วนรายได้สุทธิต่อเงินกองทุน ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้สุทธิ จากอัตราส่วนรายได้สุทธิต่อเงินกองทุน พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีอัตราส่วนดังกล่าว ในสัดส่วนที่สูงที่สุด เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.1474 โดยในปี พ.ศ. 2547 มีสัดส่วนสูงสุดอยู่ที่ร้อยละ 0.1822 รองลงมาได้แก่ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ที่มีอัตราส่วนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.1120 และค่อนข้างคงที่ตลอด 5 ปีที่ศึกษา ส่วนกลุ่มธนาคารขนาดกลางมีสัดส่วนที่น้อยที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มธนาคารอื่น ๆ เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.086 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีการสร้างรายได้สุทธิจากเงินกองทุนที่ได้ดำรงไว้ตามกฎหมายต่ำ นั่นหมายความว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพของธนาคารพาณิชย์น้อยกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ แสดงดังภาพ 9

ภาพ 9 อัตราส่วนรายได้สุทธิต่อเงินกองทุน

ที่มา. จาก ข้อมูลอื่น ๆ ของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ง, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

2. อัตราส่วนรายได้สุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้สุทธิ จากอัตราส่วนรายได้สุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย พบว่าอัตราส่วนนี้ได้ผลการศึกษาในทิศทางเดียวกันกับอัตราส่วนรายได้สุทธิต่อเงินกองทุน ดังภาพ 10 โดยอัตราส่วนดังกล่าวใช้วิเคราะห์เพื่อทราบถึงประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวมของธนาคารว่าก่อให้เกิดรายได้สุทธิเท่าใดจากสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย จากการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยที่สูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 0.0144 รองลงมาคือ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กที่มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 0.0128 ซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางนั้น มีอัตราส่วนเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 0.0070 โดยในปี พ.ศ. 2550 ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีอัตราส่วนรายได้สุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเพียงร้อยละ 0.0047 แสดงถึงรายได้ที่แท้จริงของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางที่ค่อนข้างต่ำมาก เมื่อเทียบกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดอื่น ๆ ดังนั้น กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวมให้มากขึ้น

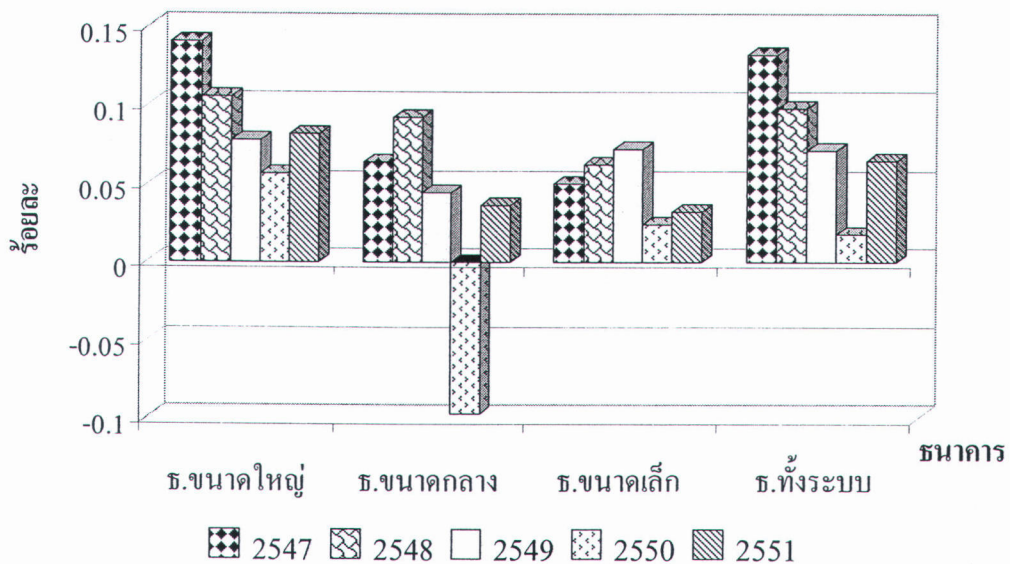

ภาพ 10 อัตราส่วนรายได้สุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย

ที่มา. จาก ข้อมูลอื่น ๆ ของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ง, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากกำไรสุทธิ ดังนี้

1. อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อเงินกองทุน จากภาพ 11 แสดงการเปรียบเทียบอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อเงินกองทุนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ เพื่อวัดประสิทธิภาพในการจัดการเกี่ยวกับกองทุนว่าให้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใดนั้น พบว่า ทุกกลุ่มธนาคารพาณิชย์ที่ศึกษามีอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อเงินกองทุนที่ลดลง โดยในปี พ.ศ. 2550 มีอัตราส่วนการจัดการกองทุนที่มีประสิทธิภาพต่ำที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางที่มีอัตราส่วนนี้ติดลบถึงร้อยละ 0.096 ซึ่งหมายความว่า เงินกองทุน 1 หน่วย มีกำไรสุทธิลดลง 0.096 หน่วย ส่วนนี้มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2551 เนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจและความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินเริ่มคลายตัวจากภาวะเศรษฐกิจโลก

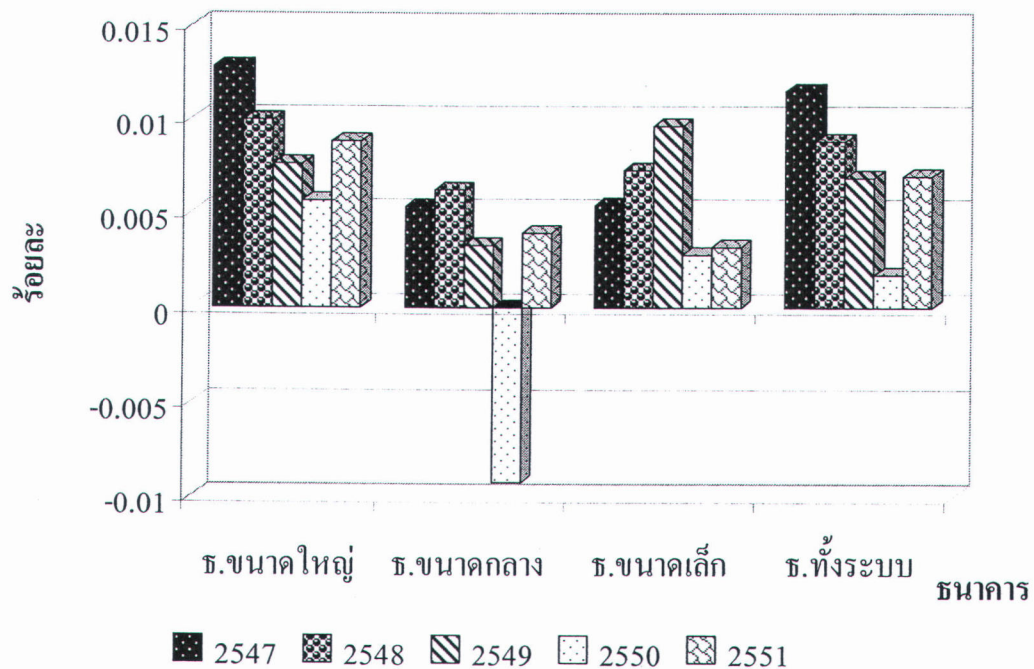

ภาพ 11 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อเงินกองทุน

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

2. อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย (ROA) เป็นการวัดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่ครอบคลุมมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอื่น ๆ และในทางปฏิบัตินิยมใช้กันมาก เนื่องจากสะดวกในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตาม

ขนาดของธนาคาร โดยการนำรายได้และรายจ่ายทั้งหมดในรูปดอกเบี้ยและมิใช่ดอกเบี้ยเข้ามาคำนวณ โดยเปรียบเทียบกับสินทรัพย์ซึ่งมีทั้งสินทรัพย์ทางการเงินและที่มิใช่สินทรัพย์ทางการเงิน จากภาพ 12 ซึ่งให้เห็นว่าแนวโน้มความสามารถในการทำกำไรของทุก ๆ กลุ่มธนาคารได้ลดลงในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2548-2550 ยกเว้นกลุ่มธนาคารขนาดเล็กที่มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นใน 3 ปีแรกที่ศึกษา และลดลงอย่างมากตามภาวะเศรษฐกิจขณะนั้น คือ ปัญหาการขาดความเชื่อมั่นของสถาบันการเงินจากวิกฤติ sub-prime ของสหรัฐอเมริกา โดยที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางเป็นกลุ่มธนาคารเดียวที่มีผลดำเนินงานเฉลี่ยของธนาคารอยู่ในภาวะขาดทุนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการหมุนเวียนของสินทรัพย์ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางให้ผลตอบแทนแก่ธนาคารน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก

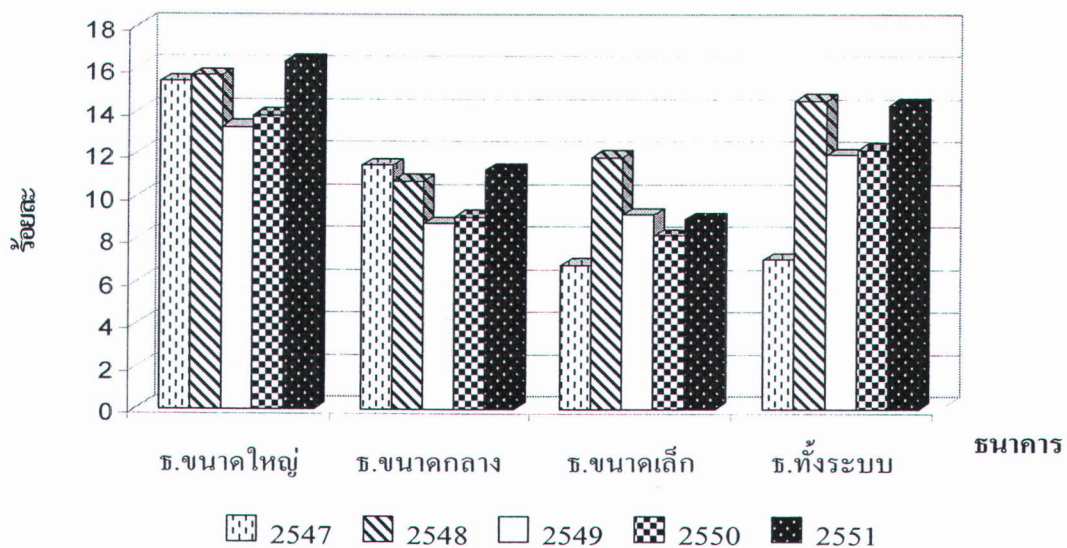
ภาพ 12 อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย (ROA)

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรส่วนของรายได้และรายจ่าย ดังนี้

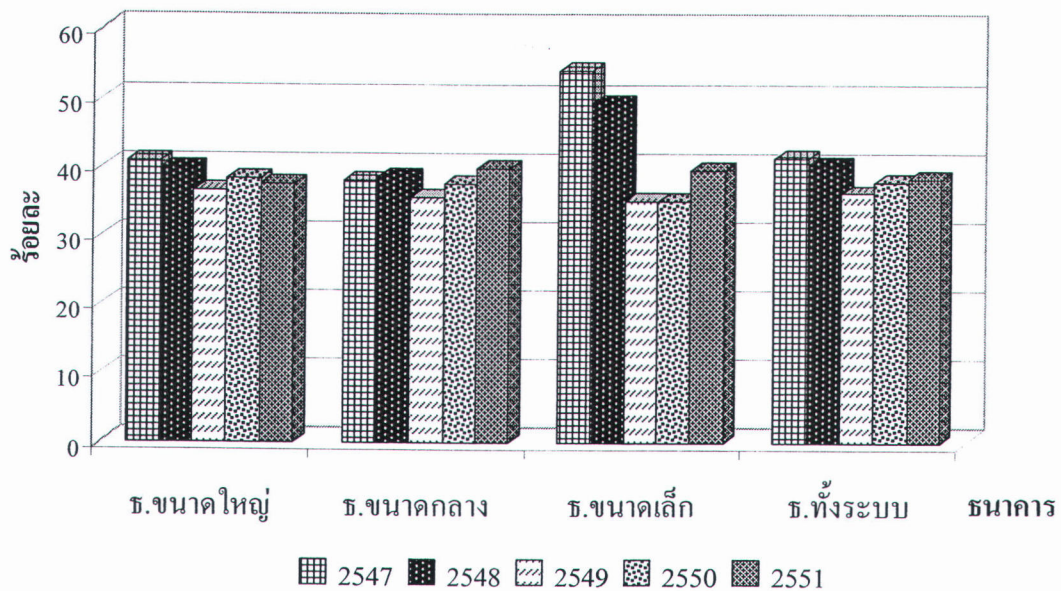
1. อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้รวม เมื่อพิจารณาจากภาพ 13 พบว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีสัดส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้ที่สูงกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์กลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่มีจำนวนสาขาในการให้บริการ และปัจจุบันยังมีการขยายจำนวนสาขาอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการให้บริการ 7 วันทำการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้ามากขึ้น ขณะเดียวกันกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กนั้นมีสัดส่วนค่าธรรมเนียมที่ใกล้เคียงกัน กลุ่มธนาคารขนาดกลางมีทิศทางของรายได้ค่าธรรมเนียมที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต่างจากกลุ่มธนาคารขนาดเล็กที่มีสัดส่วนของรายได้ลดลง ดังนั้น กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กจำเป็นต้องพยายามปรับปรุง และเพิ่มขีดความสามารถหรือปรับกลยุทธ์การตลาด เพื่อเพิ่มในส่วนของรายได้ค่าธรรมเนียมให้มากขึ้น เพื่อชดเชยการหารายได้จากอัตราดอกเบี้ยซึ่งในอนาคต การหารายได้จากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้และเงินฝากจะลดลง อันเนื่องมาจากโครงสร้างทางตลาดของธนาคารพาณิชย์ไทยจะเริ่มเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ระบบการแข่งขันที่สูงขึ้นจากการเปิดเสรีทางการเงินทำให้ระบบการผูกขาดในอดีตจะค่อย ๆ เบาลง

ภาพ 13 อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้รวม

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

2. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธนาคาร จากภาพ 14 จะพบว่า ทุกกลุ่มธนาคารมีอัตราส่วนที่ค่อนข้างคงที่ และใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่ากลุ่มธนาคารมีความสามารถในการจัดการบริหารค่าใช้จ่ายที่ดีขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าได้มีการพัฒนาการบริหารงานโดยการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินงาน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันระหว่างธนาคารและสถาบันการเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กจะเห็นชัดเจนที่สุด เพราะว่ามีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวมลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2547-2548 จากร้อยละ 54.1176 และร้อยละ 49.3015 เหลือเพียงร้อยละ 35.2014 ในปี พ.ศ. 2548

ภาพ 14 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม

ที่มา. จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

3. อัตราส่วนด้านคุณภาพสินเชื่อ โดยการใช้อัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ ต่อเงินให้สินเชื่อ ตัวเลขของมูลค่าหนี้สูญนี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสินเชื่อรวมเป็นอัตรา-

ส่วนที่ชี้วัดถึงคุณภาพของสินเชื่อได้ อัตราส่วนที่สูงนี้สะท้อนถึงคุณภาพของสินเชื่อที่ต่ำลง

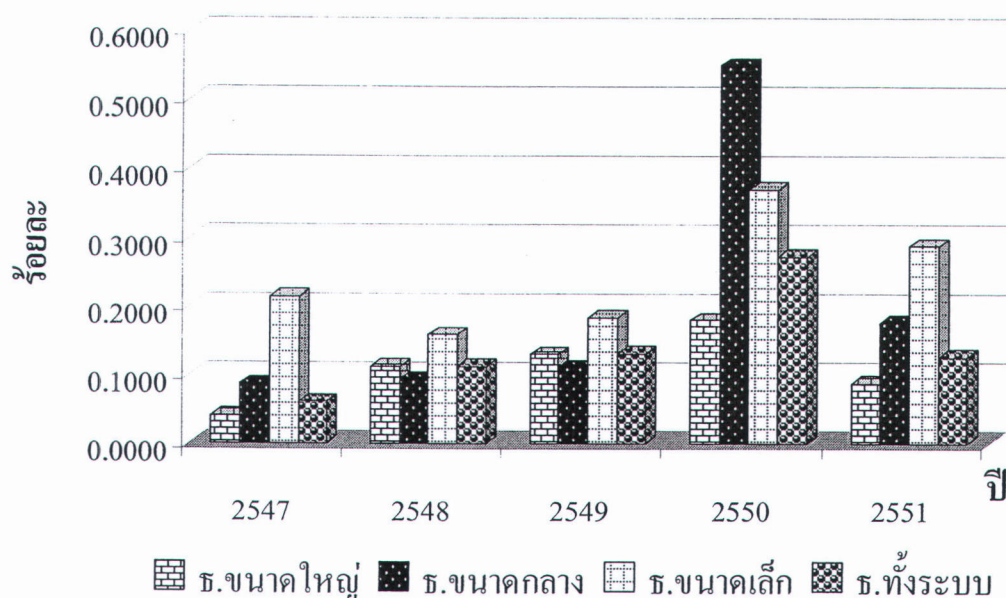
ตาราง 6

อัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อ (หน่วย: ร้อยละ)

กลุ่มธนาคารพาณิชย์	ปี พ.ศ.				
	2547	2548	2549	2550	2551
ธนาคารขนาดใหญ่	0.0409	0.1125	0.1298	0.1793	0.0883
ธนาคารขนาดกลาง	0.0873	0.0945	0.1107	0.5483	0.1753
ธนาคารขนาดเล็ก	0.2129	0.1580	0.1832	0.3703	0.2883
ธนาคารทั้งระบบ	0.0614	0.1116	0.1305	0.2728	0.1267

ที่มา: จาก ข้อมูลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทย, โดย ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2552ก, ค้นเมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.bot.or.th>

จากตาราง 6 แสดงอัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อ ผลการศึกษาพบว่า ในปี พ.ศ. 2550 กลุ่มธนาคารพาณิชย์ทุกกลุ่มมีอัตราส่วนของหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อสูงกว่าปีอื่น ๆ และเริ่มลดลงในปีต่อมา โดยที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางมีอัตราส่วนที่การเปลี่ยนแปลงในปี พ.ศ. 2550 มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากได้รับผลกระทบภาวะเศรษฐกิจของโลก ขณะเดียวกันกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กเป็นกลุ่มที่มีอัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อเฉลี่ยที่สูงกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ ซึ่งแสดงว่าคุณภาพของสินเชื่อของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กต่ำที่สุด ดังนั้น ธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กควรที่มีเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อ และเพิ่มความเสี่ยงในการคัดค้านชำระหนี้ของลูกค้าให้มากขึ้น และในปี พ.ศ. 2551 มีแนวโน้มของอัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญที่ลดลง แสดงแผนภูมิของอัตราส่วนนี้ได้ดังภาพ 15

ภาพ 15 อัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อ

ที่มา. จากการคำนวณตาราง 6

การเปลี่ยนแปลงและการเตรียมพร้อมของสถาบันการเงิน

อัมพร บุรณสัมปทานนท์ (2551, หน้า 1-2) อธิบายว่า สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจการเงิน และกฎระเบียบของทางการที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมา ทั้งด้านราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ราคาน้ำมัน ภาวะเงินเฟ้อ รวมถึงอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน ภาวะการเมือง ตลอดจนพลวัตของเศรษฐกิจโลกและการเคลื่อนย้ายเงินทุน เป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานของสถาบันการเงินในอนาคต

จากผลประกอบการของสถาบันการเงินที่ขยายตัวดีขึ้นมากในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2551 จากการที่สินเชื่อขยายตัวประมาณร้อยละ 10 Net Interest Margin (NIM) อยู่ในเกณฑ์ที่ดีที่ประมาณร้อยละ 3 และภาระเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่ลดลงมาก กลับเริ่มมีสัญญาณความเสี่ยงมากขึ้นเป็นลำดับ และมีแนวโน้มจะยืดเยื้อไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสถาบันการเงินจำเป็นต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมาก

ปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันการเงินในช่วงปี พ.ศ. 2551 คือ

1. ภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวนและชะลอตัว ภาวะเศรษฐกิจในประเทศมีปัจจัยเสี่ยงทั้งราคาน้ำมันและอัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มสูงทำสถิติสูงสุดในรอบกว่า 10 ปี ตลอดจนความขัดแย้งทางการเมืองที่มีแนวโน้มยืดเยื้อ ทั้งหมดล้วนเป็นปัจจัยลบต่อการลงทุนและการบริโภคภายในประเทศ

ภาวะเศรษฐกิจสหรัฐฯ และเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มชะลอตัวลงอย่างชัดเจน รวมทั้งทิศทางอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี พ.ศ. 2551 เพื่อสกัดกั้นภาวะเงินเฟ้อซึ่งระบาดไปทั่วโลกจากผลของการใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยผ่อนคลายในช่วงที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อส่งออกของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยซึ่งมีการส่งออกเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และจะกระทบต่อความผันผวนของตลาดเงินอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มชะลอตัวลงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ส่งผลกระทบต่อการขายสินค้าและผลประกอบการของสถาบันการเงินอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

2. ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น เนื่องจากความต้องการสินเชื่อยุติมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจ ธนาคารต่างประเทศเร่งขยายฐานรายได้มาเอเชียมากขึ้นเพื่อหาผลตอบแทนที่ดีกว่าหลังจากประสิทธิภาพในการทำกำไรในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ลดลงจากปัญหา sub-prime โดยเฉพาะ Retail Banking ที่จะได้รับความสนใจมาก เนื่องจากเอเชียมีประชากรมาก รวมทั้งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่สูงขึ้นและมีการปรับตัวอย่างรวดเร็ว การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่สะดวก และลูกค้าสามารถใช้งานได้ง่ายขึ้น จึงเป็นปัจจัยกดดันให้การแข่งขันรุนแรงเพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

3. กฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายของภาครัฐ เริ่มมีการบังคับใช้มากขึ้น เช่น พรบ. สถาบันคุ้มครองเงินฝาก ที่จะบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2551 โดยมีสาระสำคัญ คือ การทยอยลดความคุ้มครองเงินฝากเต็มจำนวนในปี พ.ศ. 2551 จนเหลือเพียง 1 ล้านบาท ภายในปี พ.ศ. 2555

พรบ. ธุรกิจสถาบันการเงิน จะบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2551 มีสาระสำคัญต่างจาก พรบ. เดิม 5 ประเด็น คือ เอื้อให้ ธปท. กำกับดูแลหรือออกหลักเกณฑ์

ได้ตามมาตรฐานสากล เช่น เกณฑ์ Basel II, Consolidation Supervision ขยายขอบเขตการ
ทำธุรกิจให้กว้างขึ้นทั้งการ Out Source และการเพิ่มสัดส่วนของผู้ถือหุ้นต่างชาติ กำหนด
ขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการและความจำเป็นที่ต้องมีธรรมาภิบาล
คุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรม ดูแลให้สถาบันการเงินเปิดเผยข้อมูลและกำกับ
ดูแลสถาบันการเงินโดยรวมให้มีความมั่นคง เป็นต้น

Consolidation Supervision เป็นการกำกับดูแลทั้งธนาคารและบริษัทในกลุ่ม
ทั้งหมด โดยในปี พ.ศ. 2551-2553 จะกำกับดูแลในเชิงคุณภาพว่า มีโครงสร้างของกลุ่มที่
ชัดเจน มีองค์ประกอบและคุณสมบัติของผู้ถือหุ้นและของคณะกรรมการในแต่ละธุรกิจ
ที่ถูกต้องและเหมาะสม มีการประเมินการบริหารความเสี่ยง มีการควบคุมการตรวจสอบ
ภายในที่ดี และหลังจากปี พ.ศ. 2553 จะกำกับในเชิงประมาณว่า มีความเพียงพอของ
เงินกองทุนหรือไม่ การก้ำกึ่งระหว่างกันและการให้สินเชื่อดูหนี้รายใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่
กำหนดหรือไม่

ผลกระทบที่ตามมาจากการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ด้านดังกล่าว ส่งผลให้การดำเนินงาน
ของสถาบันการเงินในช่วงที่ศึกษาไม่คล่องตัว กล่าวคือ

1. สินเชื่อมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากแรงกดดันของภาวะเศรษฐกิจและการเมือง
2. NPL โน้มสูงขึ้น ทั้งจากแรงกดดันของเศรษฐกิจที่ทำให้ความสามารถในการ
ชำระหนี้ลดลงและการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นจนทำให้มาตรฐานการปล่อยสินเชื่อหย่อน
ไป
3. ต้นทุนโน้มสูงขึ้น จากการแข่งขันและการปรับตัวตามกฎหมายของทางการส่ง
ผลให้ความสามารถในการทำกำไรลดลง

สิ่งที่ ธปท. เป็นห่วงและต้องการให้ธนาคารพาณิชย์ระมัดระวัง ได้แก่

1. การบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตต้องเข้มงวด เพราะเป็นหัวใจของสถาบัน-
การเงินไม่ควรลดมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อ แม้จะแข่งขันรุนแรง เพราะอาจส่งผลให้
NPL สูงขึ้นในอนาคต
2. การทำหน้าที่ของผู้บริหารต้องสอดคล้องกับกฎหมายใหม่ และต้องดูแลให้
สถาบันการเงินปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามกฎระเบียบ กฎหมาย และต้องมีการ
กำกับดูแลกิจการที่ดี

3. การบริหารต้นทุนต้องมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะธุรกิจ Retail และ Leasing ที่อาจมีความเสี่ยงจากการแข่งขันด้านราคาสูงขึ้นมาก

4. การดูแลเงินกองทุนอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน เพราะอาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาระบบงาน ระบบข้อมูล ระบบความเสี่ยง และระบบบุคลากรที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยในปี พ.ศ. 2551 ธปท. จะใช้ Stress Test เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลความเพียงพอของเงินกองทุน

ภาวะแวดล้อมที่จะเปลี่ยนไปในช่วง 5 ปีข้างหน้า

ภาวะแวดล้อมที่จะเปลี่ยนไปในช่วง 5 ปีข้างหน้า ได้แก่ ปี พ.ศ. 2552-2556 จะมี การเปลี่ยนแปลงดังนี้ (อัมพร บุณยสัมปทานนท์, 2551, หน้า 4-5)

1. กระบวนการ Globalization of Financial Market และ Technology ที่สูงขึ้น โดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียที่ถูกมองว่าเป็น Growth Area ด้าน Retail Banking เพราะมี Demand สูง ความเป็นอยู่ของประชากรดีขึ้น ทำให้ธนาคารต่างประเทศเคลื่อนย้ายการทำธุรกรรมเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียมากขึ้นการแข่งขันด้าน Retail Banking จึงมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นมาก

2. การเปิดกว้างของเศรษฐกิจไทย ทำให้ระบบการเงินไทยอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงจากต่างประเทศมากขึ้น นำมาซึ่งการเคลื่อนย้ายเงินทุนและความผันผวนของค่าเงินกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน

3. Ageing Society หรืออายุเฉลี่ยประชากรปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ความสามารถในการหารายได้ การออม และการลงทุนในภูมิภาคมีมากขึ้น ความต้องการบริการทางการเงินจึงหลากหลาย ซับซ้อนและมากขึ้น อัตราการเติบโตในแต่ละ Segment และ Area จึงแตกต่างกัน การวางแผนงานจึงต้องสอดคล้องกัน

4. การกำกับดูแลธนาคารในระดับสากล จะเน้นการบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บริการ

5. กฎหมายสถาบันการเงินจะมีการปรับเปลี่ยนอีกมาก เนื่องจากผลการประเมินมาตรฐาน FSAP (Financial Sector Assessment Program) โดยธนาคารโลกและ IMF ใน

ทั้งหมด 25 หัวข้อไทยยังไม่ผ่านมาตรฐานด้านนี้เพียงข้อเดียว ทำให้ทางการไทยต้องเร่งดำเนินการอย่างเต็มที่ โดยจะเห็นได้จากการบังคับใช้กฎหมายหลายฉบับในปี พ.ศ. 2551 และยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต